

Udskriftsdato: 25. december 2025

AFG nr 9730 af 25/04/2017 (Gældende)

Værdi af fri bil ved deleleasing

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 16-0947071

Værdi af fri bil ved deleleasing

Skatterådet kan ikke bekræfte, at spørgers koncept opfylder praksis for deleleasing.

Spørger, som er et leasingselskab, har ifølge leasingaftalerne adgang til at opsiges en leasingaftale, hvis den anden leasingaftale ophører - uanset grund -, og dette indebærer, at aftalerne ikke er tilstrækkelig separate, som krævet ifølge hidtidig praksis.

Skatterådet kan dog bekræfte, at leasingtagerne forlods kan afholde udgifter i leasingarrangementet, men alene i de helt ekstraordinære situationer, hvor det ikke har været muligt at fakturere udgifterne direkte til spørger. Det er imidlertid en forudsætning, at udlægget fra leasingdeltagerne uden ugrundet ophold refunderes af leasingselskabet.

Skatterådet bekræfter derudover, at der kan ske opkrævning af ejerafgiften hos én af leasingtagerne, da der er tale om en kendt omkostning, som indregnes og opkræves via driftstillægget.

Skatterådet bekræfter også, at den af spørger anvendte model for en løbende månedlig fordeling af ordinære og ekstraordinære leasingydelse er i overensstemmelse med praksis herfor.

Skatterådet bekræfter endelig, at forsikringsydelsen kan faktureres særskilt og momsfrit

Skatterådsmøde 25. april 2017 - SKM2017. 384. SR

Spørgsmål:

1. Kan det bekræftes, at det af spørger udbudte deleleasingkoncept opfylder praksis for, at medarbejderen ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssigt kørte kilometer, når samtlige driftsudgifter faktureres til spørger?
2. Kan det bekræftes, at den af spørger anvendte model for regulering af leasingydelsen inklusiv den ekstraordinære førstegangsydelse opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil forudsat, at der er sket korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssig kørte kilometer, når samtlige driftsudgifter faktureres til spørger?
3. Kan det bekræftes, at det af spørger udbudte deleleasingkoncept opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket en opdeling af privat og erhvervsmæssig kørte kilometer, hvis medarbejderen har afholdt et udlæg på vegne af spørger?
4. Kan det bekræftes, at det af spørger udbudte deleleasingkoncept opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket en opdeling af privat og erhvervsmæssig kørte kilometer, hvis arbejdsgiveren har afholdt et udlæg på vegne af spørger?
5. Kan det bekræftes, at det af spørger udbudte deleleasingkoncept opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssig kørte kilometer, hvis én af leasingtagerne modtager opkrævning af ejerafgift, som spørger efterfølgende refunderer og fordeler mellem de to leasingtagere?
6. Kan det bekræftes, at spørger kan opdele leasingydelsen i et deleleasingarrangement således, at forsikringsydelsen faktureres særskilt?
7. Kan det bekræftes, at forsikringsydelsen kan faktureres momsfrit til leasingtager?

Svar:

1. Nej
2. Ja
3. Ja, se dog sagsfremstilling og begrundelse

4. Ja, se dog sagsfremstilling og begrundelse
5. Ja
6. Ja
7. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Spørger tilbyder leasing til såvel privatkunder som erhvervskunder. Det er som led i dette, at spørger vil tilbyde deleleasingkontrakter.

Ved deleleasing forstås at spørger som leasingselskab indgår to enslydende leasingaftaler - en med arbejdsgiverselskabet, som dækker erhvervsmæssig kørsel og en med medarbejderen, som dækker privat kørsel.

Derved undgår arbejdsgiverselskabet at betale for medarbejderens private kørsel, men opnår samtidig fordelene ved at få en lavere biludgift, da de faste og variable udgifter fordeles på arbejdsgiverselskabet og medarbejderen.

Kontraktforholdet:

Spørger registreres som ejer af de pågældende biler, mens henholdsvis arbejdsgiverselskabet og den ansatte registreres som brugere.

De to leasingkontrakter er enslydende og underskrives af henholdsvis arbejdsgiver og medarbejder. Leasingkontrakterne indeholder således 100 % identiske vilkår.

Opsigelse:

Det fremgår af bilaget til kontraktvilkårene vedrørende deleleasing, at leasingaftalen er uopsigelig for leasingtager med undtagelse af visse særlige omstændigheder.

Anvisningspligt:

De to leasingkontrakter er identiske for de to leasingtagere, idet SKAT i henhold til tidligere praksis har anført, at der ikke må være forskel i kontrakterne.

Det er derfor tilfældet, at når der stilles krav om anvisningspligt på anfordring, ville dette således være indarbejdet i begge kontrakter.

Leasingydelse:

Af leasingkontrakten fremgår den fulde ekstraordinære leasingydelse og den ordinære leasingydelse.

I et tillæg til leasingkontrakten er den fulde ekstraordinære, ordinære leasingydelse samt budgetteret driftstillæg fordelt på baggrund af den forventede fordeling på erhvervsmæssig privat kørsel.

Ekstraordinære leasingydelse:

Ved faktureringen af den ekstraordinære leasingydelse fordeles denne mellem arbejdsgiver og medarbejder på baggrund af den forventede kørselsfordeling mellem erhvervsmæssig kørsel og privat kørsel. Af den operationelle leasingaftales § 4 fremgår, at den ekstraordinære leasingydelse reguleres månedligt på baggrund af den akkumulerede andel af den akkumulerede faktiske kørsel.

Af den finansielle deleleasingaftales § 4 fremgår derimod, at den ekstraordinære leasingydelse reguleres kvartalsvis. (SKATs tilføjelse).

Ordinære og driftstillæg:

Ved fakturering af den ordinære leasingydelse og driftstillæg/driftsomkostninger fordeles disse mellem arbejdsgiver og medarbejder på baggrund af den akkumulerede faktiske kørselsfordeling mellem erhvervs-mæssig og privat kørsel.

Ved driftsomkostninger menes brændstof, ejerafgift, forsikring, service og reparationer, selvrisko på forsikring mv.

Hovedreglen er, at spørger modtager fakturaen fra leverandøren og betaler leverandøren direkte.

Der vil dog undtagelsesvis være nogle af driftsomkostningerne, som i første omgang betales af enten den erhvervsdrivende leasingtager eller den private leasingtager som et udlæg. De udgifter, der forventes at være tale om, er:

- Værkstedsregninger i udlandet (vil være ved uplanlagte værkstedsbesøg)
- Brændstofudgifter i udlandet, hvor der ikke er adgang til at anvende de udleverede brændstofkort.

Hvis én af leasingtagerne har været nødsaget til at afholde et udlæg på vegne af spørger, vil udlægget blive refunderet af spørger umiddelbart efter spørger har modtaget fakturaen fra leasingtager.

Bilerne udstyres som udgangspunkt med et eller flere brændstofkort. Disse kort kan anvendes i udlandet.

Selvom arbejdsgiverselskabet eller den private leasingtager afholder udgiften i første omgang, har spørger altid en pligt til at afregne disse udgifter til leasingtager, uanset om arbejdsgiverselskabet eller medarbejderen skylder spørger penge.

Opsummerende kan det siges, at betalingen af de enkelte driftsudgifter kan forekomme på tre måder:

1. Der faktureres fra leverandør direkte til spørger, der betaler. Dette omfatter også den situation, hvor virksomheden eller privatpersonen modtager fakturaen, der videresendes til spørger, som betaler fakturaen.
2. Virksomheden (leasingtager 1) afholder udgiften som et udlæg og videresender fakturaen, som er udstedt til spørger, der herefter afregner med virksomheden. Dette kunne f.eks. være benzin og reparationsudgifter i udlandet i forbindelse med erhvervsmæssig kørsel.
3. Privatperson (leasingtager 2) afholder udgiften som et udlæg og videresender fakturaen, som er udstedt til spørger, der herefter afregner med privatpersonen. Dette kan f.eks. være benzin og reparationsudgifter afholdt i udlandet i forbindelse med privat kørsel.

De transaktioner, der måtte være mellem spørger og leasingtagerne, går således mellem spørger og den enkelte leasingtager - aldrig mellem de to leasingtagere. Det er således spørger, der afholder driftsudgiften, og som fordeler udgiften mellem leasingtagerne.

Forsikring:

Når spørger udlejer biler, stilles der krav om, at leasingtager har de fornødne ansvars- og kaskoforsikringer på bilen, der bliver indregistreret med leasingtagerne som brugere. Dette gælder også ved deleleasing.

Spørger forsikrer som udgangspunkt bilen for leasingtagers regning via X forsikringsselskab med ansvars- og kaskoforsikring.

Leasingtager kan dog frit vælge at tegne forsikring ved andet forsikringsselskab,

Elektronisk kørebog:

For at sikre at der sker korrekt fordeling af såvel leasingydelser som driftstillæg mv., er det et krav at leasinggiver modtager fordelingen mellem den erhvervsmæssig og private kørte kilometer for den foregående måned, senest d. 5. i måneden.

Leasingtager skal i den forbindelse føre kørebog efter de skattemæssige godkendte principper, som fremgår af Den juridiske vejledning. Kravene skal svare til detaljeringsgraden for udbetaling af skattefri befordringsgodtgørelse og skal blandt andet for erhvervsmæssig kørsel indeholde korrekt angivelse af formål.

Leasinggiver kræver derudover, at der føres elektronisk kørebog. I praksis er det en GPS, der via satellit sender signal om, hvilke koordinater bilen befinder sig på til enhver tid og angiver de faktiske kørte kilometer.

Spørgers opfattelse og begrundelse

AD. Spørgsmål 1 - 2. Det er spørgers vurdering, at der skal svares bekræftende til spørgsmål 1 og 2.

Det fremgår af ligningslovens § 16, stk. 4, at der skal ske beskatning af fri bil, hvis arbejdsgiveren stiller en bil til rådighed for medarbejderen for privat kørsel.

Vurderingen af, hvorvidt der skal ske beskatning af fri bil, er således, om medarbejderen får en fordel/et gode stillet til rådighed af sin arbejdsgiver vederlagsfrit.

I relation til deleleasing er det accepteret i praksis, at der ikke skal ske beskatning af fri bil i forbindelse med deleleasingaftaler, hvis der er "vandtætte" skotter mellem aftaleparterne, og medarbejderen dermed ikke opnår nogen likviditetsmæssig fordel af leasingarrangementet.

I praksis, jf. SKM2001. 255. LR og SKM2010. 147. SR er der opstillet en række betingelser for, hvornår dette krav er opfyldt. Der er i praksis lagt vægt på, at:

1. Det indgås separate aftaler mellem henholdsvis leasingselskabet og arbejdsgiver samt leasingselskabet og den ansatte.
2. De samlede ydelser til bilens drift, afskrivning og forrentning - alle indeholdt i leasingydelsen - fordeles proportionelt mellem parterne på grundlag af de faktiske kørte kilometer fordelt på henholdsvis erhvervsmæssig og privat kørsel (leasingaftalerne forudsættes at være identiske).
3. Leasingydelsen for hver af parterne betales direkte til leasingselskabet.
4. Hver af parterne hæfter alene for egne forpligtelser i relation til leasingselskabet.
5. Der løbende føres kørselsregnskab med en detaljeringsgrad svarende til kravene for udbetaling af skattefri kørselsgodtgørelse.

Det er spørgers vurdering, at det udbudte deleleasingkoncept opfylder praksis for, at medarbejderen ikke skal beskattes af fri bil.

Der indgås separate aftaler mellem leasingselskabet og arbejdsgiver samt leasingselskabet og medarbejderen, og disse aftaler er identiske.

Vedrørende bestemmelsen om ansvarsfraskrivelse.

§ 4 i de almindelige bestemmelser tilknyttet leasingaftaler er en ansvarsfraskrivelse. Bestemmelsen skal forstås således, at det er leasingtagerne, der har ansvaret for, at alle driftsudgifter bliver faktureret til leasinggiver.

§ 4 medfører således ikke, at udgifter, som vedrører leasingaftalen såsom reparationsudgifter eller lign. ikke skal afholdes af spørger, det er blot leasingtagerne, der har ansvaret for, at alle omkostninger bliver faktureret til spørger.

I det omfang en udgift, der relaterer sig til leasingaftalen, ikke bliver faktureret til spørger, er spørger af den overbevisning, at leasingaftalen ikke opfylder betingelserne for deleleasing, og den private leasingtager vil blive beskattet af fri bil.

Hvis betingelserne for deleleasing således ikke overholdes i relation til fri bil beskatningen, skal § 4 forstås således, at bestemmelsen regulerer spørgsmålet om den meromkostning, som arbejdstageren herved pålægges. Bestemmelsen fastslår således at denne meromkostning ikke skal afholdes af Spørger, ligesom Spørger på ingen måde skal pålægges et erstatningsansvar for ikke at have sikret sig, at alle omkostninger rent faktisk også bliver faktureret til Spørger.

Bestemmelsen skal ikke forstås således, at det accepteres, at leasingtagerne selv kan afholde udgifter.

I henhold til 2. sidste afsnit i § 4, fremgår der følgende:

"Leasingtager er forpligtet til at sørge for, at alle omkostninger i form af originale fakturaer vedrørende leasingbilen sendes direkte til leasinggiver, således at alle omkostninger til driften af bilen indgår i opgørelsen og fordelingen af driftsomkostninger via den månedlige betaling. Leasinggiver kan ikke gøres ansvarlig for de konsekvenser leasingtager kan blive mødt med i det omfang omkostninger ikke sendes til leasinggiver.

Det forhold, at spørger foretager en ansvarsfraskrivelse, kan ikke medføre at leasingaftalen ikke opfylder betingelserne for deleleasing.

Vedrørende leasingydelsen:

Det kan lægges til grund, at samtlige driftsudgifter faktureres til leasingselskabet, og der sker en fordeling af den ekstraordinære leasingydelse, de ordinære leasingydelser, driftsomkostninger mv. på baggrund af de faktiske kørte kilometer fordelt på erhvervsmæssig og privat kørsel.

Ved at anvende den akkumulerede andel af den faktiske kørsel, sikres det, at der ikke sker store udsving i årets løb, mens det samtidig sikres, at de månedlige ydelser reguleres efter det faktiske forbrug.

Metoden medfører ikke nogen forskydning af forholdet mellem privat og erhvervsmæssig kørsel, og den samlede fordeling af forholdet mellem erhvervsmæssig og privat kørsel er således i sidste ende den samme, som hvis der var sket beregning på baggrund af den faktiske kørsel på månedsbasis uden akkumulation.

Reguleringen af den månedlige ydelse sker på baggrund af et detaljeret kørselsregnskab, som skal angive fordelingen af den erhvervsmæssige og private kørsel for den foregående måned, senest den 5 i den følgende måned. Der sker således en løbende kontrol og afregning af leasingydelsen og betingelserne for, at medarbejderne ikke skal beskattes efter reglerne om fri bil i ligningslovens § 16, stk. 4 er dermed opfyldt.

Der bør derfor svares JA til spørgsmål 1 og 2.

AD. Spørgsmål 3-4. Der er spørgers vurdering, at der skal svares bekræftende til de stillede spørgsmål i 3 og 4.

Det fremgår af sagens faktiske forhold, at det er det klare udgangspunkt, at alle fakturaer vedrørende udgifter til leasingbilen skal stiles til spørger og betales direkte af spørger til leverandøren.

Der kan dog opstå situationer, hvor det er nødvendigt at acceptere, at leasingtager i første omgang afholder et udlæg på vegne af spørger.

Disse tilfælde må betegnes som ekstraordinære og er begrundet i praktiske forhold, som umuliggør, at spørger kan betale den pågældende udgift direkte til leverandøren.

Afholdelse af udlæg vil typisk forekomme i forbindelse med kørsel i udlandet, hvor der ikke er indgået aftale med leasinggiver om fremsendelse af fakturaer til leasingselskabet.

Udlæg kan også forekomme i forbindelse med en reparation på det værksted, som ikke har indgået aftale med leasingselskabet. Alt efter om kørslen er foretaget i erhvervsmæssig eller privat sammenhæng, vil udlægget blive afholdt enten af arbejdsgiveren eller den private leasingtager.

At arbejdsgiver eller medarbejderen i enkelt stående tilfælde foretager udlæg, ændrer ikke på, at betalingen påhviler spørger, da det fortsat er et krav, at selve fakturaen sendes til spørger, uanset at det er en af de to leasingtagere, som indledningsvist afholder den pågældende udgift.

Det fremgår af praksis i SKM2014. 166. SR, at det i visse tilfælde kan accepteres, at arbejdsgiveren eller medarbejderen har udlæg i det omfang, at al afregning sker til leasingselskabet, og at arbejdsgiveren dermed ikke kommer til at betale for medarbejderens private kørsel i bilen.

Det fremgår tillige af afgørelsen, at kravet til godtgørelsen er uafhængig af den anden parts eventuelle misligholdelse af aftalen. Det er således et krav, at leasingselskabet ikke kan modregne krav på godtgørelse i manglende betaling vedrørende en leasingydelse fra den part, som ikke har afholdt det pågældende udlæg.

Det afgørende er således, at medarbejderen ikke opnår nogen likviditetsmæssig fordel og dermed direkte eller indirekte får dækket sine private udgifter til kørsel i bilen.

Det forhold, at en leasingtager skal lægge ud for leasinggiver ved en konkret transaktion, kan ikke føre til, at der ikke er "vandtætte skotter" mellem de to leasingtagere.

Det er i denne henseende vigtigt at få fastslået, hvad der anses for udlæg, og hvordan afregning heraf foregår i praksis.

Et udlæg er et beløb, som en person lægger ud for en anden. Det vil sige, at udgifter er afholdt i en andens navn og for dennes regning. I nærværende sag vil det eksempelvis være den private leasingtager eller arbejdsgiveren, der lægger ud for spørger. Fakturaen vil blive udstedt til spørger, den private leasingtager eller arbejdsgiveren betaler fakturaen til leverandøren, og den private leasingtager eller arbejdsgiveren får efterfølgende beløbet refunderet af spørger.

Refusion af udlæg vil ske umiddelbart efter, at spørger har modtaget fakturaen.

Det er vigtigt at hense til, at den private leasingtager eller arbejdsgiveren på intet tidspunkt kan kræve en del af udgiften refunderet af arbejdsgiveren henholdsvis medarbejderen. Udlægget er alene et mellemværende mellem udlægsholderen og spørger og kan dermed alene refunderes af spørger.

Der består således kun et retsforhold mellem udlægsholderen og spørger og dermed ikke et retsforhold mellem arbejdsgiver eller arbejdstager, da udgiften er afholdt på vegne af spørger.

Da det afgørende for beskatning af fri bil, jf. ligningslovens § 16 er, at den ansatte opnår en likviditetsmæssig fordel, kan det således konkluderes, at det alene er spørger, som opnår en fordel af udlægget, idet spørger som udgangspunkt skal afholde alle omkostninger til leasingaftalen, inden den faktureres videre.

Derudover skal det fremhæves, at den udgift, som udlægget vedrører, skal indgå i opgørelsen af den månedlige leasingydelse på samme måde, som havde spørger selv afholdt udgiften indledningsvist.

Den samlede månedlige leasingydelse vil således være den samme for arbejdsgiveren og medarbejderen uanset, om der er afholdt et udlæg eller ej og uafhængig af hvem, der har afholdt udlægget.

Til belysning af den faktiske effekt vedrørende udlæg har spørger udarbejdet tre eksempler.

Eksempel 1:

Arbejdsgiveren afholder et udlæg vedrørende benzin i udlandet på 1.000 kr.

De 1.000 kr. indgår i den samlede månedlige opgørelse af leasingydelsen på samme måde, som hvis spørger selv havde afholdt udgiften fra start.

Ordinær leasingydelse	10.000 kr.
Driftsomkostninger	4.000 kr.
Benzin/udlæg	1.000 kr.
Samlet månedlige leasingydelse	15.000 kr.

Den erhvervsmæssige kørsel udgør 2/3, og den privat kørsel udgør 1/3.

Den samlede leasingydelse skal på baggrund af det samlede kørselsforbrug fordeles således:

- 2/3 af 15.000 kr. = 10.000 kr. til arbejdsgiver
- 1/3 af 15.000 kr. = 5.000 kr. til medarbejderen.

De 1.000 kr. bliver refunderet af spørger til leasingtager 1 umiddelbart efter spørger har modtaget fakturaen.

Eksempel 2:

Medarbejderen afholder et udlæg vedrørende benzin i udlandet på 1.000 kr.

De 1.000 kr. indgår i den samlede månedlige opgørelse af leasingydelsen på samme måde, som havde spørger selv afholdt udgiften fra start.

Ordinær leasingydelse	10.000 kr.
Driftsomkostninger	4.000 kr.
Benzin/Udlæg	1.000 kr.
Samlet månedlige leasingydelse	15.000 kr.

Den erhvervsmæssig kørsel udgør 2/3 og den private kørsel udgør 1/3.

Den samlede leasingydelse skal på baggrund af det samlede kørselsforbrug fordeles således:

- 2/3 af 15.000 kr. = 10.000 kr. til arbejdsgiver.
- 1/3 af 15.000 kr. = 5.000 kr. til medarbejderen.

De 1.000 kr. bliver refunderet af spørger til leasingtager 2 umiddelbart efter spørger har modtaget fakturaen.

Eksempel 3:

Spørger betaler alle driftsudgifter vedrørende bilen, herunder benzin i udlandet på 1.000 kr.

De 1.000 kr. indgår i den månedlige opgørelse af leasingydelsen.

Ordinær Leasingydelse	10.000 kr.
Driftsomkostninger	4.000 kr.
Benzin i udlandet	1.000 kr.
Samlet månedlig leasingydelse	15.000 kr.

Den erhvervsmæssig kørsel udgør 2/3 og den private kørsel udgør 1/3.

Den samlede leasingydelse skal på baggrund af det samlede kørselsforbrug fordeles således:

- 2/3 af 15.000 kr. = 10.000 kr. til arbejdsgiver.
- 1/3 af 15.000 kr. = 5.000 kr. til medarbejderen.

Ved betalingen af leasingydelsen betaler arbejdsgiver 10.000 kr., mens medarbejderen afholder en udgift på 5.000 kr.

De tre eksempler viser med al tydelighed, at et udlæg for leasinggiver ikke medfører nogen likviditetsmæssige fordel for leasingtagerne. I det omfang arbejdsgiveren eksempelvis ikke betaler sin leasingydelse, vil den private leasingtager alene skulle betale 5.000 kr., uanset om vedkommende har afholdt et udlæg eller ej. Hvis arbejdsgiveren ikke betaler sin leasingydelse, er der ikke adgang til, at den private leasingtager skal hæfte for alle 1.000 kr., som er lagt ud på vegne af spørger. Udlægget vil altid blive refunderet af spørger.

Der er således fortsat "vandtætte skotter" mellem de to leasingtagere, også selvom én af leasingtagerne afholder udlæg på vegne af spørger, da anvendelse af udlægsreglerne på ingen måde kan føre til, at der består et retsforhold mellem de to leasingtagere.

Derudover fremgår det også klart, at der ikke ved afholdelse af udlæg gives nogen likviditetsmæssig fordel til medarbejderen, hvilket må være en forudsætning for, at der overhovedet foreligger et gode at lønbeskatte efter ligningslovens § 16.

Det er derfor spørgers vurdering, at i det omfang én af leasingtagerne afholder et udlæg på vegne af spørger, vil betingelserne for deleleasing i denne henseende være opfyldt.

Der bør efter spørgers vurdering ikke være forskel på, om det er medarbejderen eller arbejdsgiver, der afholder et udlæg på vegne af spørger.

Det bør derfor tillægges afgørende vægt, at:

- Det er spørger, som er forpligtet til at afholde de pågældende udgifter
- Det er spørger, der opkræver og fordeler de pågældende udgifter mellem leasingtagerne
- Arbejdsgiverselskabet og den ansatte kan ikke modregne/fratrække eventuelle udlæg i krav mod hinanden, da afregningen alene sker mellem leasingselskabet og arbejdsgiveren eller leasingselskabet og medarbejderen.
- Spørger er afskåret fra at modregne godtgørelsen i en manglende leasingydelse fra den anden part, som ikke har afholdt et udlæg.
- Der ikke forekommer nogen likviditetsmæssig fordel for de to leasingtagere.

Det er derfor spørgers vurdering, at der skal svares JA til spørgsmål 3 og 4.

AD. Spørgsmål 5. Der er spørgers vurdering, at der skal svares bekræftende til det stillede spørgsmål.

Ved udbud af deleleasing stiller SKAT som udgangspunkt krav om, at alle driftsomkostninger faktureres til leasinggiver, hvis den private leasingtager ikke skal beskattes af fri bil.

Spørger skal i den anledning henlede SKATs opmærksomhed på, at ejerafgift opkræves hos den registrerede primære bruger i henhold til SKATs systemer.

For at kunne opfylde SKATs krav til, at alle driftsomkostninger bliver faktureret til leasingselskabet, vil det være naturligt at lade leasingselskabet registrere som ejer og bruger 1. Herefter kan leasingtagerne registreres som sekundære brugere.

I henhold til SKATs medarbejdere i Motor, kan spørger ikke lade sig registrere som primærbruger, når bilen er indregistreret på forholdsmæssig registreringsafgift, jf. registreringsafgiftslovens § 3b, da en sådan registrering vil føre til, at der skal betales fuld registreringsafgift.

Der foreligger således en konflikt i SKATs systemer til håndtering af biler på forholdsmæssig registreringsafgift, der leases på deleleasingkontrakter. Det er derfor vigtigt i forhold til deleleasingaftaler, at SKAT tillader, at opkrævningen af ejerafgift i første omgang sendes til én af leasingtagerne, som herefter får refunderet udgiften af spørger,

Det, at SKATs systemer er indrettet således, at det ikke kan håndtere administrationen af de to regelsæt vedrørende anvendelse af reglerne om forholdsmæssig registreringsafgift kombineret med udbud af deleleasing, skal ikke medføre, at spørger er afskåret fra at kunne udbyde deleleasingkonceptet.

Der er tale om en konkret umulighed i indretning af reglerne.

Det bør derfor tillades, at ejerafgiften opkræves ved den primære bruger, da det, som reglerne er indrettet på nuværende tidspunkt, er umuligt for spørger at hæfte for og direkte at betale ejerafgiften til SKAT.

Dette blev tillige lagt til grund i SKM2014. 166. SR, hvor SKAT under pkt. begrundelsen fremhævede, at *"... det ikke er muligt for A A/S at hæfte for og betale direkte til el-leverandøren..."*. Der var således i det pågældende tilfælde også tale om en umulighed.

Det er derfor spørgers vurdering, at der skal svares JA til spørgsmål 5.

AD. Spørgsmål 6. Der er spørgers vurdering, at der skal svares bekræftende til det stillede spørgsmål.

I henhold til ligningslovens § 16, stk. 1 og 4, er det spørgers vurdering, at der ikke er noget til hinder for, at spørger opdeler leasingydelsen, således at forsikringsydelsen faktureres særskilt, såfremt det sikres, at forsikringsydelsen fordeles forholdsmæssigt på grundlag af antal kørte kilometer, som beskrevet under spørgsmål 1 og 2.

Det er ligeledes en forudsætning, at der ved opkrævning af forsikringsydelsen er vandtætte skotter mellem aftaleparterne.

Det bør derfor svares JA til spørgsmål 5.

AD. Spørgsmål 7. Der er spørgers vurdering, at der skal svares bekræftende til det stillede spørgsmål.

Forsikringen er en almindelig ansvars- og kaskoforsikring, som efter spørgers opfattelse er omfattet af momslovens § 13, stk. 1, nr. 10, idet der er tale om en selvstændig forsikringsydelse.

Det fremgår af § 11 til de almindelige bestemmelser til leasingkontrakten, at leasingtager selv kan vælge, om leasingtager vil tegne forsikring gennem leasingselskabet eller via eget forsikringsselskab.

Med henvisning til, at Landsskatteretten og Skatterådet i SKM2011. 427. SR og SKM2001. 236. LSR an-
så leasingselskabers opkrævning af forsikringsbeløb i forbindelse med leasing for en selvstændig momsfri
forsikringsydelse i forhold til leasingydelserne, er det spørgers opfattelse, at spørger i nærværende tilfæl-
de ligeledes kan fakturere forsikringsydelsen til leasingtager uden opkrævning af moms, jf. momslovens §
13, stk. 1, nr. 10.

Der bør derfor svares JA til spørgsmål 7.

Spørger har supplerende oplyst:

1. Afregning af løbende omkostninger - på grundlag af akkumulerede kørte kilometer
2. Opsigelsesadgang

Ad. 1.

Der sker efter kontrakterne en løbende fordeling af de afholdte omkostninger på grundlag af de akkumu-
lerede faktiske kørte kilometer mellem den private og erhvervsmæssige kørsel. Da fordelingen mellem
privat og erhvervsmæssig kørsel sker på baggrund af det akkumulerede kørselsforbrug, vil den endelige
fordeling først være kendt ved kontraktens udløb, når samtlige udgifter og antal kørte kilometer er
akkumuleret. Det er væsentligt at bemærke, at fordelingen af omkostningerne sker hver måned og ikke
først ved leasingkontrakternes ophør.

Reguleringen af driftsomkostningerne er endvidere illustreret i det fremsendte regneark i tilknytning til
anmodning om det bindende svar. I dette eksempel kan det endvidere følges, hvordan udgifterne og
kørslen akkumuleres måned for måned til brug for fordelingen af driftsudgifterne mellem parterne.

Når spørger har modtaget fakturaer på de sidste driftsomkostninger fra de forskellige leverandører, vil den
endelige opkrævning blive sendt til de to leasingtagere på grundlag af deres akkumulerede antal kørte
kilometer.

Ad. 2.

Begrundelsen for bestemmelsen om opsigelse skyldes reglerne i registreringsafgiftsloven og praksis i
denne henseende.

Efter SKAT Motors fortolkning af registreringsafgiftslovens regler om forholdsmæssig registreringsafgift,
må der ikke ske ændring i en leasingaftale ligesom leasingaftalens indhold skal være fulgt til punkt og
prikke. Hvis én af leasingtagerne opsiger leasingaftalen, er der kun én leasingtager tilbage. Når der kun
er én leasingtager er det i realiteten ikke nødvendigt at fortsætte med at indberette kørslen. Hvis parterne
bliver enige om ikke længere at indberette kørsel, eftersom der kun er én leasingtager, vil den indgåede
leasingaftale ikke blive fulgt, hvilket fører til, at Leasingselskabet kommer til at skulle indbetale den fulde
registreringsafgift. Enten skal den ene leasingtager, som er tilbage, fortsætte med at indberette kørsel
mv. eller også skal leasingaftalen ophøre, således at den tilbageværende leasingtager kan indgå en ny
almindelig leasingaftale, hvor vedkommende ikke har pligt til at indberette kørsel.

Bestemmelsen skal ikke forstås således, at spørger blot ophæver kontrakten med den tilbageværende
leasingtager.

Aftalen bliver kun opsagt i det omfang den tilbageværende leasingtager ønsker at komme over på en ny
leasingaftale. SKAT skal være opmærksom på, at SKAT Motor er af den opfattelse, at der ikke kan ske
ændringer i en leasingaftale. Hver gang der i realiteten sker ændringer bliver parterne nødt til at ophæve
den eksisterende leasingaftale og derefter indgå en ny aftale.

Når ordlyden i de generelle vilkår skal fortolkes, skal der henses til SKAT Motors praksis omkring muligheden for ændring i en eksisterende leasingaftale. Dette er umuligt, medmindre der er tale om ændring af kørselsbehov til samt tilvalg af udstyr eller servicepakke. Andre forhold kan efter SKAT Motors opfattelse ikke ændres.

Det har derfor, som følge af registreringsafgiftslovens regler og SKAT Motors praksis i denne henseende, været nødvendigt at indsætte et vilkår om, at leasinggiver i disse tilfælde, kan opsigte én af leasingtagernes aftale, hvis den anden aftale ophører for at have adgang til at fjerne de vilkår der er omkring indberetning af kørsel.

Betingelsen er således med til at sikre, at leasingtager og leasinggiver overholder regelsættet i registreringsafgiftsloven.

Supplerende bemærkninger vedrørende omkostninger, som ikke faktureres til leasinggiver:

SKAT har tidligere tilkendegivet at:

"Hvis en af leasingtagerne afholder en driftsomkostning, hvor fakturaen ikke er udstedt til leasinggiver og betalt af denne, er det SKATs opfattelse, at omkostningen, uanset spørgers fraskrivelse i de almindelige betingelser, § 4, vil vedrøre leasingarrangementet. Dette indebærer som sådan, jf. ovenstående, at der ikke er vandtætte skotter mellem aftalerne og opdelingen af privat og erhvervsmæssig kørsel. "

Spørger er enig med SKAT i, at i det omfang en udgift relaterer sig til leasingaftalen, men ikke bliver faktureret til spørger, så opfylder leasingaftalen ikke betingelserne for deleleasing.

Dette har intet med § 4 i kontrakterne at gøre, men følger af de helt almindelige betingelser for deleleasing.

§ 4 er alene en regulering af ansvarsforholdet mellem leasingtagerne og leasinggiver, og bestemmelsen tager således ikke stilling til kvalificeringen af udgifter, som SKAT antager.

§ 4 er en ansvarsfraskrivelse overfor leasingtagerne, der med henvisning til § 4 ikke kan gøre leasinggiver ansvarlig for eksempelvis de skatte- og afgiftsretlige konsekvenser, der måtte være ved, at leasingtagerne ikke overholder betingelserne for deleleasing ved ikke at sikre, at alle udgifter rent faktisk faktureres til spørger.

Vedrørende forsikring

SKAT har vedrørende forsikring tidligere tilkendegivet, at:

"Det fremgår af begge typer leasingkontrakter, at leasingtager frit kan vælge mellem forsikring hos leasinggiver eller tegne egen privat forsikring, hvor ydelsen hertil dog skal faktureres hos leasinggiver, således at ydelsen kan fordeles i forhold til den faktiske kørsel ligesom de øvrige driftsudgifter m.fl. Det fremgår dog af begge kontraktens § 11, at såfremt leasingtager selv tegner forsikring på bilen, vil leasingtager også selv hæfte for eventuel selvrisko i forbindelse med eventuel skade på bilen. Egenbetalingen af selvriskoen fremgår derimod ikke af kontraktens § 4, hvor forsikringen tegnes gennem leasinggiver"

Det skal for det første præciseres, at udgifter til forsikring, som leasingtager selv tegner, indgår i beregningen af driftstillægget i overensstemmelse med § 4.

Udgifterne til selvrisko vil dermed skulle faktureres til leasinggiver på samme måde som alle andre driftsudgifter, der relaterer sig til leasingaftalerne, skal det. Dette ændrer § 11 ikke på.

Det fremgår af § 11, at leasingtagerne hæfter for selvriskoen, og det er således korrekt antaget af SKAT, at bestemmelsen medfører, at der er tale om en egenbetaling hos leasingtagerne.

Bestemmelsen om hæftelse skal dog forstås således, at leasingtagerne hæfter overfor leasinggiver for selvriskoen. Hvis der opstår en skade, hvorved der er en selvrisiko, vil selvriskoen blive indregnet af leasinggiver ved beregningen af det ekstraordinære driftstillæg, som opkræves ved begge leasingtagere på baggrund af fordelingen mellem erhvervsmæssigt og privat kørte kilometer. Der er ingen hæftelse mellem leasingtager og forsikringsselskabet, som antaget af SKAT.

Bestemmelsen i § 11 indeholder således ikke nogen regel om egenbetaling, og er dermed ikke i strid med reglerne om deleleasing. Bestemmelsen er blot en præcisering af, at det er leasingtagerne, som vil komme til at afholde udgifterne, og det således ikke er en del af de ordinære leasingydelser.

Spørger har indsendt yderligere høringssvar, hvori de oplyser, at de ønsker at tilrette kontrakterne, så de opfylder betingelserne for deleleasingarrangementer. Spørger har derfor anmodet SKAT Motor om en ny godkendelse af kontrakterne.

Det er dog aftalt med spørger, at denne indstilling imidlertid besvares ud fra de kontrakter, der var vedlagt anmodningen, da SKAT Motor endnu ikke har haft mulighed for at tage stilling til de nye kontrakter.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at det af spørger udbudte deleleasingkoncept opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssigt kørte kilometer, når samtlige driftsudgifter faktureres til spørger.

Begrundelse

Spørger (leasingselskabet) ønsker at få bekræftet, at en deleleasingordning, som beskrevet i anmodningen, betyder, at medarbejderen ikke bliver beskattet af fri bil efter ligningsloven § 16, stk. 4, når det forudsættes, at alle driftsudgifter faktureres direkte til spørger.

SKAT skal indledningsvist bemærke, at det af de fremlagte kontrakter fremgår, at der er tale om leasede biler, som er omfattet af reglerne om forholdsmæssig registreringsafgift, jf. registreringsafgiftslovens § 3b, stk. 1 samt leasingbekendtgørelsen, BEK nr. 699 af 8. juni 2016.

Dette indebærer, jf. SKATs styresignal SKM2011. 27. SKAT og SKATs meddelelse i SKM2012. 358. SKAT, at SKAT Motor efter ansøgning skal meddele tilladelse til, at afgiftsberegningen af de registreringspligtige køretøjer sker efter disse regler.

SKAT Motor har således i overensstemmelse med ovenstående tidligere godkendt eksempler på standardkontrakter for spørger.

De med anmodningen indsendte eksempler på standardkontrakter adskiller sig imidlertid fra de af SKAT Motor godkendte kontrakter på følgende punkter:

- For så vidt angår anvisningspligten fremgår det af den godkendte kontrakt for finansiel deleleasing, at "Ved salg af bilen til tredjemand for et lavere beløb end den ovenfor aftalte restværdi, skal forskellen indbetales forholdsmæssigt af leasingtager til leasinggiver på grundlag af det faktiske kørselsforbrug." I den med anmodningen indsendte kontrakt for finansiel deleleasing fremgår det herudover, at "Såfremt den opnåede pris ved salg til tredjemand er højere end den ovenfor aftalte restværdi, refunderes for meget indbetalte leasingydelser forholdsmæssigt af leasinggiver til leasingtager efter det

faktiske kørselsforbrug, beregnet som forskellen mellem salgsprisen til tredjemand og restværdien. Det beløb, der refunderes, kan dog ikke overstige et beløb svarende til 6 måneders leasingydelse". —

- I såvel den operationelle som den finansielle deleleasingkontrakt, som er godkendt af SKAT Motor, sker der en løbende kvartalsvis fordeling af den ekstraordinære leasingydelse. —I de kontrakter, som er vedlagt anmodningen, sker den løbende fordeling af den ekstraordinære leasingydelse tilsvarende kvartalsvis for så vidt angår den finansielle deleleasingaftale, mens der sker en månedsvise regulering for så vidt angår den operationelle deleleasingaftale.

SKAT skal bemærke, at der ved besvarelsen af anmodningen er taget udgangspunkt i de nu medsendte standardkontrakter for såvel den operationelle som den finansielle deleleasing, og det forudsættes, at der ansøges om godkendelse hos SKAT Motor af disse kontrakter, jf. registreringsafgiftslovens § 3 b.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at da registreringsafgiftslovens § 3 b om ansøgning om tilladelse til betaling af forholdsmæssig registreringsafgift er en bevillingsbestemmelse, kan der ikke anmodes om bindende svar herom, jf. skatteforvaltningslovens § 21, stk. 3, 2. punktum.

Besvarelsen af denne anmodning vedrører således ikke en stillingtagen til leasingaftalen i forhold til registreringsafgiftslovens § 3 b, men udelukkende i forhold til spørgsmålet om beskatning af fri bil, jf. ligningslovens § 16, stk. 4.

Det skal endvidere bemærkes, at der tages forbehold for, at de enkelte konkrete leasingaftaler er i overensstemmelse med de indsendte standardkontrakter, og SKAT tager også forbehold for, at der i de konkrete leasingaftaler indgår elementer, herunder talmæssige opgørelser, som reelt giver kontrakten et andet indhold end standardvilkårene.

SKAT skal endelig bemærke, at SKAT har forstået anmodningen således, at der ønskes en besvarelse af spørgsmålene i forhold til standardkontrakterne for såvel operationel som finansiell deleleasing.

Generelt

En ansat skal beskattes efter reglerne om fri bil, jf. ligningsloven § 16, stk. 4, hvis den ansatte har rådighed over arbejdsgivers eller en af arbejdsgiver leaset bil til kørsel, som ikke udelukkende kan karakteriseres som erhvervsmæssig.

I henhold til praksis, jf. SKM2001. 255. LR og SKM2010. 147. SR, kan arbejdsgiver og den ansatte dog under visse forudsætninger indgå selvstændige leasingaftaler med et leasingselskab om leasing af den samme bil, uden at der bliver tale om beskatning af fri bil.

Som forudsætning for, at der ikke skal ske beskatning af fri bil, har der i praksis hidtil været lagt vægt på, at der er "vandtætte skotter" mellem parternes aftaler.

Dette indebærer bl.a. følgende:

- at der indgås skriftlige separate aftaler mellem henholdsvis leasingselskab og arbejdsgiver samt leasingselskab og den ansatte,
- at de samlede ydelser til bilens drift, afskrivning og forrentning - alle indeholdt i leasingydelsen - fordeles proportionalt mellem parterne på grundlag af de faktisk kørte kilometer fordelt på henholdsvis erhvervsmæssig og privat kørsel (leasingaftalerne forudsættes at være identiske),
- at leasingydelsen for hver af parterne betales direkte til leasingselskabet,
- at hver af parterne alene hæfter for egne forpligtelser i relation til leasing selskabet,
- at der løbende føres et kørselsregnskab med en detaljeringsgrad svarende til kravene for udbetaling af skattefri kørselsgodtgørelse.

Konkret

Operationel deleleasing og finansiel deleleasing

Det fremgår af de foreliggende oplysninger, at spørger tilbyder deleleasing både som operationel deleleasing og som finansiel deleleasing.

Spørger har vedrørende deleleasingkonceptet oplyst, at

- der indgås skriftlige separate enslydende aftaler (på identiske vilkår), inkl. opsigelse, med hver af de to leasingtagere,
- leasingtagerne hæfter alene for egne forpligtelser,
- alle driftsudgifter faktureres - som udgangspunkt - direkte til og betales af spørger,
- alle udgifter fordeles forholdsmæssigt i forhold til detaljeret kørselsregnskab og
- alle leasingydelserne betales af leasingtagerne til spørger
-

Herudover fremgår det af de indsendte kontrakter, bl.a. at

- leasingtager inden leasingaftalens indgåelse har udvalgt bilen og godkendt leverandør, fabrikat, leveringsbetingelser, specifikationer samt købsaftalens indhold, jf. § 7 i de almindelige betingelser for såvel operationel som finansiel deleleasing,
- de leasede biler er omfattet af reglerne om forholdsmæssig registreringsafgift, jf. registreringsafgiftslovens § 3b,
- hvis en leasingaftale ophører, kan spørger - uanset årsagen hertil - straks opsige den anden leasingaftale,
- den ordinære leasingydelse, driftstillægget og den ekstraordinære (forudbetalte) leasingydelse fordeles løbende på baggrund af indrapporteret kørselsmønster pr. måned,
- Spørger kræver, at kørselsregnskabet sker via en i bilen installeret GPS,
- der vil ske en endelig afregning af de faktiske driftsudgifter ved kontraktens udløb og
- der påhviler leasingtager en anvisningspligt for så vidt angår finansiel deleleasing.
-

SKAT skal til ovenstående forhold bemærke følgende i forhold til besvarelsen af spørgsmål 1:

Opsigelse:

Det er i anmodningen oplyst, at kontrakten er uopsigelig for leasingtager med undtagelse af visse særlige omstændigheder.

SKAT skal dog henlede opmærksomheden på forbrugeraftalelovens § 28.

Det er dog også oplyst, at der er tale om separate aftaler, og at hver af leasingtagerne kan opsige sin aftale med leasingselskabet.

Det fremgår samtidig af kontrakterne, jf. Almindelige betingelser § 6, at hvis én af leasingtagerne ophører, uanset årsagen hertil, kan leasinggiver uden varsel opsige den anden leasingaftale.

Det er SKATs opfattelse, at denne bestemmelse bevirker, at der er en sådan sammenhæng mellem kontrakterne, at der ikke er tale om uafhængige og separate aftaler, som praksis stiller krav om. Der henvises i den forbindelse til den godkendte deleleasingordning i SKM2010. 147. SR, hvor det var muligt for den enkelte leasingtager, at opsige aftalen, uden af det fremgik, at leasinggiver havde samme eller tilsvarende mulighed for opsigelse som i denne sag.

For så vidt angår spørgers høringssvar vedrørende opsigelsesvilkårene, hvor begge leasingkontrakter er nødt til at ophøre samtidig på grund af reglerne om forholdsmæssig registreringsafgift, jf. § 3 b i registreringsafgiftsloven, er det SKATs opfattelse, at da disse regler ikke er til hinder for, at den tilbageværende leasingaftale kan fortsætte uændret, er det ikke nødvendigt, at opsiges den tilbageværende kontrakt.

Fakturering af driftsudgifter

For så vidt angår fakturering af driftsudgifter anføres det, at alle driftsudgifter - "som udgangspunkt" - faktureres til leasinggiver. SKAT skal hertil bemærke, at for så vidt angår spørgsmål 1, angår dette situationen, hvor "alle" driftsudgifter faktureres til leasinggiver, dvs. SKAT lægger til grund at "alle" driftsudgifter uden undtagelse faktureres til leasinggiver.

Kørselsregnskabet

Hvad angår kørselsregnskabet kan SKAT ikke tage stilling til, hvorvidt registreringen af antal kørte erhvervsmæssige og private kilometer via GPS enheden, generelt opfylder betingelserne til et fyldestgørende kørselsregnskab, jf. SKM2001. 255. LR, hvoraf det fremgår, at det er en forudsætning for at anerkende et deleleasingarrangement, at der føres kørebog og det i en detaljeringsgrad svarende til anvisningerne i Skatteministeriets bekendtgørelse. nr. 173 af 13. marts 2000 om dokumentationskrav vedrørende skattefri kørselsgodtgørelse.

SKAT skal i den forbindelse henvise til afgørelsen i SKM2007. 417. SR, hvor Skatterådet afviste at godkende en elektronisk kørebog under henvisning til, at det er det enkelte individuelle kørselsregnskabs pålidelighed, der vurderes i forbindelse med ligningen, og at der ikke med nogen rimelighed kan gives et entydigt svar på systemets bevisværdi samt til Den juridiske vejledning, afsnit C. A. 4.3.3.3.3.3, hvor det er anført at "En elektronisk kørebog, der automatisk registrerer de kørte ruter via GPS, kan ikke altid erstatte en manuelt ført kørebog. Det er, fordi det er det individuelle kørselsregnskab, SKAT vurderer i forbindelse med ligningen. Det betyder, at det ikke er afgørende, om kørebogen udfærdiges på papir eller elektronisk; afgørende er alene om den opfylder de krav, der stilles til, at man kan lægge den til grund for ligningen. Det er her også som følge af ovennævnte betingelser et moment i vurderingen, om man er afskåret fra efterfølgende at rette i kørebogen, uden at det registreres, fordi SKAT i givet fald ikke kan kontrollere, om bogen er ført dagligt. "

I den forbindelse skal det ligeledes bemærkes, at hvis leasingtagerne efterfølgende kan rette i kørselsregnskabet, må det være en forudsætning for en godkendelse af kørselsregnskabet, at de pågældende rettelser kan ses i kørselsregnskabet.

Løbende fordeling:

Det fremgår af de indsendte kontraktens § 4, Almindelige betingelser, at "Leasingydelsen og driftstillægget opkræves månedsvis bagud. Alle driftsudgifter vil blive opkrævet ved førstkommande opkrævning, efter leasinggivers modtagelse af faktura på disse. Den månedlige opkrævning af leasingtager vil derfor kunne have store udsving.

Ved leasingaftalens ophør foretages der en endelig regulering af driftstillægget i forhold til de faktiske afholdte omkostninger. Leasingtagerne hæfter for driftsomkostninger i forhold til det faktiske kørselsforbrug".

SKAT skal hertil bemærke, at det er en betingelse for deleleasing, at samtlige ydelser til bilen, dvs. til drift, afskrivninger og forrentning mv., skal fordeles mellem parterne på grundlag af de faktiske kørte kilometer fordelt på henholdsvis erhvervsmæssig og privat kørsel. Se hertil SKM2001. 255. LR.

Det er endvidere SKATs vurdering, at fordelingen af alle udgifter, skal ske løbende. Det er således ikke tilstrækkeligt, at den endelige fordeling først sker ved leasingperiodens udløb. Dette gælder for samtlige udgifter til bilen, dvs. ekstraordinære førstegangsydelser, ordinære leasingydelser og driftstillæg. Se tillige Skatteministerens svar på SAU alm. del, spørgsmål 87.

Ifølge spørgers hørings svar sker der løbende månedlig fordeling af alle driftsudgifter og ekstraordinære ydelser på baggrund af den akkumulerede fordeling af udgifterne og kørsel mellem erhvervsmæssig kørsel og privat kørsel. Under denne forudsætning mener SKAT, at den løbende fordeling er i overensstemmelse med kravene til deleleasing om vandtætte skatter på dette punkt.

Omkostninger, som ikke faktureres til leasinggiver

Spørger har vedrørende driftsomkostninger i anmodningen oplyst, at hovedreglen er, at spørger modtager fakturaen fra leverandøren og betaler leverandøren direkte samt at det er et krav, at alle fakturaer udstedes til spørger.

I de almindelige betingelser til såvel deleleasingkontrakten for operationel dele leasing som deleleasingkontrakten for finansiel deleleasing fremgår det, jf. § 4, at:

"Leasingtager er forpligtet til at sørge for, at alle omkostninger i form af originale fakturaer vedrørende leasingbilen sendes direkte til leasinggiver, således at alle omkostninger til driften af bilen indgår i opgørelsen og fordeling af driftsomkostninger via den månedlige betaling. Leasinggiver kan ikke gøres ansvarlig for de konsekvenser leasingtager kan blive mødt med i det omfang omkostninger ikke sendes til leasinggiver".

Som det fremgår af ovenstående, er det en grundlæggende betingelse for deleleasing, at der er vandtætte skatter mellem deleleasingaftalerne. For så vidt angår betaling af driftsomkostninger, vil denne betingelse være opfyldt, såfremt alle udgifter vedrørende leasingbilen afholdes direkte af leasinggiver til leverandøren. Hvis en af leasingtagerne omvendt afholder en driftsudgift til leasingbilen, som også vedrører den anden leasingtagers kørsel, vil der efter SKATs vurdering ikke være vandtætte skatter mellem aftalerne.

Hvis en af leasingtagerne afholder en driftsomkostning, hvor fakturaen ikke er udstedt til leasinggiver og betalt af denne, er det SKATs opfattelse, at omkostningen, uanset spørgers fraskrivelse i de almindelige betingelser, § 4, vil vedrøre leasingarrangementet. Dette indebærer som sådan, jf. ovenstående, at der ikke er vandtætte skatter mellem aftalerne og opdelingen af privat og erhvervsmæssig kørsel.

Forsikring:

Det fremgår af begge typer leasingkontrakter, at leasingtager frit kan vælge mellem forsikring hos leasinggiver eller tegne egen privat forsikring, hvor ydelsen hertil dog skal faktureres hos leasinggiver, således at ydelsen kan fordeles i forhold til den faktiske kørsel ligesom de øvrige driftsudgifter m.fl. Det fremgår dog af begge kontraktens § 11, at såfremt leasingtager selv tegner forsikring på bilen, vil leasingtager også selv hæfte for eventuel selvrisk i forbindelse med eventuel skade på bilen. Egenbetalingen af selvriskoen fremgår derimod ikke af kontraktens § 4, hvor forsikringen tegnes gennem leasinggiver.

Bestemmelsen i § 11 betyder dog efter SKATs opfattelse, at der dermed heller ikke af denne grund er vandtætte skatter mellem aftalerne og opdelingen af privat og erhvervsmæssig kørsel.

SKAT forstår spørgers hørings svar om hæftelse af selvrisk ved tegning af egne forsikringer, således at hæftelsen alene vedrører forholdet mellem leasingtager og leasinggiver, hvorved selvriskoen også ved egen forsikring betales af leasingselskabet til forsikringsselskabet. Leasingtagerne hæfter således ikke i forhold til forsikringsselskabet, og på det grundlag er SKAT enig med spørger.

Anvisningspligt

I kontrakten for den finansielle deleleasing fremgår det, at "Ved ophør af leasingperioden (er) leasingtager pligtigt på anfordring (at) anviser en uafhængig momsregistreret tredjemand som køber af bilen, for en aftalt pris på xx kr. inkl. moms (xx ekskl. moms) uden dansk registreringsafgift, (...). Leasingtager har selv hverken køberet eller købepligt til de leasede bil".

Det fremgår videre, at hvis leasingbilen ikke kan sælges til denne pris, skal leasingtageren betale differencen til spørger. Denne difference skal fordeles mellem de to parter efter kørselsfordelingen mellem privat og erhvervsmæssig kørsel. Kan der ikke findes en køber, er spørger berettiget til at bortsælge bilen bedst muligt. Spørger har oplyst, at dette typisk sker ved salg af bilen på en bilauktion.

Det er endvidere oplyst, at når der stilles krav om anvisningspligt på anfordring, vil dette således være indarbejdet i begge kontrakter.

Af den ved anmodningen indsendte kontrakt for finansiel deleleasing fremgår det yderligere, at et eventuelt overskud ved salg af bilen fordeles på samme måde som eventuelt underskud mellem leasingtagerne.

Indledningsvist skal SKAT bemærke, at da der alene er indsendt standardkontrakter, hvor de konkrete forhold, fx i forhold til værdiansættelse af bilen ved kontrakternes udløb ikke fremgår, kan SKAT alene forholde sig til det overordnede i forhold til en anvisningspligt.

Deleleasingarrangementer er kendetegnet ved, at der er indgået to uafhængige kontrakter, og der må således ikke være sammenhæng kontrakterne imellem.

Under forudsætning af at der sker en fordeling af gevinst eller tab ved salg af bilen mellem leasingtagerne på baggrund af det akkumulerede kørselsregnskab, er det SKATs opfattelse, at anvisningspligten ikke i sig selv medfører, at der skal ske beskatning af fri bil.

Dog skal det bemærkes, at kontrakten ikke er godkendt af SKAT Motor, hvorfor SKAT kun har forholdt sig til anvisningspligten i relation til beskatning af fri bil.

Sammenfatning

Det er SKATs vurdering, at det udbudte deleleasingkoncept efter de foreliggende oplysninger om opsigelsesvilkårene i de medsendte kontrakter ikke opfylder praksis for deleleasing.

Derimod opfylder det anførte om såvel fakturering af samtlige driftsudgifter og endelig afregning samt om forsikringsforholdene ved egne forsikringer, efter SKATs opfattelse, praksis for deleleasing. Dette gælder såvel den operationelle som den finansielle deleleasing.

Spørger har i sit høringssvar endvidere bemærket, at leasingaftalens § 4 om ansvarsfraskrivelse alene er en regulering af forholdet mellem leasingtageren og leasinggiver. SKAT er enig i disse betragtninger.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Nej".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at den af spørger anvendte model for regulering af leasingydelsen inklusiv den ekstraordinære førstegangsydelse opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssig kørte kilometer, når samtlige driftsudgifter faktureres til spørger.

Begrundelse

Spørger har vedrørende den ordinære leasingydelse og driftstillæg/driftsomkostninger oplyst, at disse fordeles mellem arbejdsgiver og medarbejder på baggrund af den akkumulerede faktiske kørselsfordeling mellem erhvervsmæssig og privat kørsel.

Vedrørende den ekstraordinære leasingydelse er det tilsvarende oplyst, at denne ved faktureringen også fordeles mellem arbejdsgiver og medarbejder på baggrund af den forventede kørselsfordeling mellem erhvervsmæssig kørsel og privat kørsel. Det bemærkes dog, at det af den operationelle leasingaftales § 4 fremgår, at den ekstraordinære leasingydelse reguleres månedligt, mens det af den finansielle deleleasingaftales § 4 derimod fremgår, at den ekstraordinære leasingydelse reguleres kvartalsvis.

Spørger har indsendt et eksempel på den oplyste beregningsmetode, hvoraf det fremgår, at såvel de ordinære leasingydelser som en ekstraordinær leasingydelse hver måned vil blive reguleret i forhold til den faktiske akkumulerede kørsel.

Spørger har i argumentationen for fordelingen mellem erhvervsmæssig og privat kørsel anvendt en månedlig regulering, hvorfor SKAT alene forholder sig hertil.

Det er SKATs vurdering, at fordelingen af samtlige ydelser til bilen, dvs. til drift, afskrivninger og forretning mv. skal fordeles mellem parterne på grundlag af de faktiske kørte kilometer fordelt på henholdsvis erhvervsmæssig og privat kørsel. Se hertil SKM2001. 255. SR.

SKAT skal henvise til afgørelsen i SKM2010. 147. SR, hvor det af det pågældende deleleasingarrangement bl.a. fremgik, at den ekstraordinære leasingydelse skulle opkræves på baggrund af det forventede kørselsmønster, men med en løbende regulering hver måned, således at fordelingen af den ekstraordinære leasingydelse svarede til fordelingen af de faktiske kørte kilometer. Skatterådet tiltrådte SKATs indstilling, hvorefter ordningen kunne godkendes, da kriterierne for deleleasing, jf. SKM2001. 255. SR, som aftalen var affattet, var opfyldt.

SKAT skal endvidere henvise til SAU, alm. del, spørgsmål 87, 2014-2015, hvor af det fremgår, at en endelig regulering ved leasingaftalernes udløb ikke er mulig, idet der skal foretages en løbende kontrol og afregning.

Det er endvidere SKATs vurdering, at den løbende regulering skal ske på en sådan måde, at betalingerne til hver en tid afspejler fordelingen mellem det faktiske antal kørte kilometer, hvilket indebærer, at fordelingen skal ske på baggrund af det akkumulerede antal kørte kilometer og akkumulerede foretagne betalinger i hele leasingperioden.

SKAT finder således, at de af spørger anvendte principper ved en månedlig regulering af såvel de ordinære som de ekstraordinære engangsudgifter opfylder betingelserne for, at der skal ske en løbende fordeling af de erlagte ydelser i forhold til fordelingen mellem de til enhver tid erhvervsmæssigt kørte kilometer og de private kørte kilometer.

SKAT skal bemærke, at der ikke herved er sket en egentlig gennemgang og godkendelse af den specifikke opstilling for beregning af reguleringer herudover.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Ja, ".

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at det af spørger udbudte deleleasingkoncept opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat, at der er sket en korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssig kørte kilometer, hvis medarbejderen har afholdt et udlæg på vegne af spørger.

Begrundelse

Spørger har oplyst, at det er hovedreglen, at leasinggiver modtager fakturaen fra leverandøren og betaler leverandøren direkte.

Spørger har med henvisning til SKM2014. 166. SR derudover anført, at det i visse tilfælde kan accepteres, at arbejdsgiveren eller medarbejderen har udlæg i det omfang, at al afregning sker til leasingselskabet.

Det er samtidig oplyst, at der rent undtagelsesvist kan opstå situationer, hvor det er nødvendigt, at en af leasingtagerne afholder udlæg. Som eksempler herpå nævnes udgifter afholdt i forbindelse med kørsel i udlandet til eksempelvis brændstof, eller udgifter afholdt i forbindelse med reparationer på et værksted, som ikke har indgået aftale med leasingselskabet.

I de almindelige betingelser til såvel deleleasingkontrakten for operationel dele leasing som deleleasingkontrakten for finansiel deleleasing fremgår det, jf. § 4, at:

"Leasingtager er forpligtet til at sørge for, at alle omkostninger i form af originale fakturaer vedrørende leasingbilen sendes direkte til leasinggiver, således at alle omkostninger til driften af bilen indgår i opgørelsen og fordeling af driftsomkostninger via den månedlige betaling. Leasinggiver kan ikke gøres ansvarlig for de konsekvenser leasingtager kan blive mødt med i det omfang omkostninger ikke sendes til leasinggiver".

Som det fremgår af begrundelsen til besvarelsen af spørgsmål 1, er det en betingelse for at undgå beskatning af fri bil i et deleleasingarrangement, at der er vandtætte skotter mellem parternes aftaler.

Det skal bemærkes, at de strenge krav til efterlevelse af betingelserne for dele leasing er begrundet i, at deleleasing er en undtagelse til den klare regel om beskatning af fri bil eller til muligheden for skattefri godtgørelse for erhvervsmæssig befordring i egen bil.

Som SKAT også har fremført under spørgsmål 1 vedrørende driftsomkostninger, er det SKATs opfattelse, at hvis en af leasingtagerne afholder en driftsudgift til leasingbilen, som også vedrører den anden leasingtagers kørsel, vil der ikke være vandtætte skotter mellem aftalerne.

I dette spørgsmål spørges der dog alene til, om udlæg kan ske i en ekstraordinær situation, hvor de opstår uforudsete reparationer og vedligeholdelsesudgifter samt fx køb af brændstof i udlandet.

SKAT kan ikke udelukke, at der kan være helt ekstraordinære tilfælde, hvor en medarbejder rent undtagelsesvist må afholde nogle udgifter, hvor det på ingen måde har været muligt at videresende fakturaen direkte til leasinggiver til betaling, eller benytte fx benzinkort, som kan tilknyttes deleleasingarrangementet.

SKAT skal hertil bemærke, at der skal være tale om helt ekstraordinære situationer fx i udlandet, hvor det ikke har været muligt, at benytte autoriseret autoværksted, hvorfra fakturaen kan sendes direkte til leasinggiver, eller hvor det ikke har været muligt at benytte et af de allerede udleverede brændstofkort, som også kan gøres anvendeligt i udlandet, på en af de hyppigst forekommende benzinstationer.

Det er dernæst en forudsætning, at udlægget uden ugrundet ophold refunderes af leasinggiver og dernæst fordels efter det akkumulerede kørselsregnskab mellem leasingtagerne. Det vil i sådanne helt ekstraordinære tilfælde, kunne accepteres i et deleleasingarrangement, at medarbejderen afholder et sådant udlæg.

SKAT henser herved til afgørelsen i SKM2014. 166. SR, hvor Skatterådet fandt, at en foreslået deleleasingordning vedrørende elbiler indebar, at medarbejderen ikke vil blive beskattet af fri bil efter ligningslovens § 16, stk. 4, da ordningen var indrettet således, at arbejdsgiveren ikke kom til at betale for medarbejderens privat kørsel i bilen.

I den beskrevne ordning var det ikke muligt for leasingselskabet at hæfte og betale direkte til el-leverandøren for alle udgifter til opladning af bilen, da opladning også foregik hjemme hos medarbejderen og hos arbejdsgiveren.

Når målerne hos henholdsvis privatpersonen og arbejdsgiveren var blevet aflæst, godtgjorde leasingselskabet disse for el-udgifterne efter en nærmere angivet beregningsmetode. Udgifterne blev herefter fordelt efter de i den pågældende periode private/erhvervsmæssige kørte km.

Det er SKATs opfattelse, at der i den pågældende sag var tale om en konkret vurdering af, at det var en praktisk nødvendighed af hensyn til den begrænsede rækkevidde af kørslen, at elbiler også skulle oplades på henholdsvis medarbejderens bopæl og arbejdsgivers adresse. I disse situationer var det ikke muligt for leasingselskabet at hæfte og betale direkte til el-leverandøren. Afgørelsen kan derfor ikke tages som udtryk for en generel tilladelse til, at udgifter kan afholdes som udlæg af leasingtagerne.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Ja, se dog indstilling og begrundelse."

Spørgsmål 4

Det ønskes bekræftet, at det af spørger udbudte deleleasingkoncept opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket en korrekt opdeling af privat og erhvervsmæssig kørte kilometer, hvis arbejdsgiveren har afholdt et udlæg på vegne af spørger.

Begrundelse

Hvis det er arbejdsgiveren, der forlods afholder nogle udgifter i forbindelse med leasingarrangementet, vil betingelserne for deleleasing, efter SKATs opfattelse, ikke være opfyldt, idet arbejdsgiver i så fald afholder nogle udgifter, som også henhører under medarbejderens private kørsel. I en sådan situation vil der være grundlag for beskatning af fri bil efter ligningslovens § 16, stk. 4.

Som det er anført under besvarelsen af spørgsmål 3, kan SKAT dog ikke udelukke, at der kan være helt ekstraordinære tilfælde, hvor det rent undtagelsesvist kan være nødvendigt, at afholde nogle udgifter, der ikke har været muligt at fakturere direkte til leasingselskabet.

Det er SKATs opfattelse, at uanset at en sådan situation som udgangspunkt vil kunne medføre beskatning af fri bil hos medarbejdere, vil det i disse helt ekstraordinære tilfælde og under de betingelser, som er angivet under besvarelsen af spørgsmål 2, kunne accepteres i et deleleasingarrangement, at også arbejdsgiveren afholder et sådant udlæg.

SKAT henser også i denne sammenhæng til SKM2014. 166. SR.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 4 besvares med "Ja, se dog indstilling og begrundelse".

Spørgsmål 5

Det ønskes bekræftet, at det af spørger udbudte deleleasingkoncept opfylder praksis for, at medarbejderen i arbejdsgiverselskabet ikke skal beskattes af fri bil, forudsat at der er sket korrekt opdeling af privat og erhvervmæssig kørt kilometer, hvis én af leasingtagerne modtager opkrævning af ejerafgift, som spørger efterfølgende refunderer og fordeler mellem de to leasingtagere.

Begrundelse

Det fremgår af Den juridiske vejledning, afsnit E. A. 8.3.4, at grøn ejerafgift (brændstofforbrugsafgift) bliver opkrævet hos den, der på det tidspunkt, hvor afgiften skal betales, er registreret som bilens ejer. Er der tillige registreret en bruger, bliver afgiften dog opkrævet hos denne.

Leasingselskabet bliver registreret som ejer, men kan efter det oplyste ikke samtidig blive registreret som bruger af hensyn til reglerne om forholdsmæssig registreringsafgift. Sædvanligvis er det arbejdsgiverselskabet, som bliver registreret som den primære bruger, mens arbejdstageren bliver registreret som den sekundære bruger.

De særlige regler om forholdsmæssig registreringsafgift af leasingkøretøjer er oprindeligt indført ved lov nr. 154 af 12. marts 2003.

Det var oprindeligt et krav, at leasingvirksomheden blev drevet af en fysisk eller juridisk person, der var skattemæssigt hjemmehørende i en fremmed stat.

Ved lov nr. 1342 af 19. december 2008 blev muligheden for at betale forholdsmæssig registreringsafgift udvidet til også at omfatte leasingvirksomheder med hjemsted i Danmark.

De første afgørelser omkring deleleasing blev truffet af det daværende Ligningsråd tilbage i 2001, jf., SKM2001. 255. LR og SKM2001. 420. LR, dvs. før reglerne om forholdsmæssig registreringsafgift blev indført.

I afgørelserne var der tale om "almindelig" deleleasing, hvor det var muligt at registrere leasingselskabet som primær bruger og dermed sørge for, at opkrævningerne på ejerafgift blev sendt direkte til leasingselskabet.

Afgørelsen i SKM2010. 147. SR er truffet efter indførelsen af reglerne om forholdsmæssig registreringsafgift, men det fremgår ikke af afgørelsen, at der var tale om leasede biler omfattet af disse regler. I afgørelsen var der således også der tale om, at opkrævningen af ejerafgiften blev sendt direkte til leasingselskabet.

Der foreligger således ikke praksis, som forholder sig til deleleasing baseret på forholdsmæssig registreringsafgift.

Som det er beskrevet under de forrige spørgsmål, er det en betingelse for at undgå beskatning af fri bil i et deleleasingarrangement, at der er vandtætte skotter mellem parternes aftaler, da arbejdsgiveren ikke må komme til at betale udgifter, som henhører under medarbejderens private kørsel. I så fald vil medarbejderen, som den ene part, kunne få en likviditetsmæssig fordel.

Som oplyst sendes opkrævninger på ejerafgiften til den på registreringsattesten anførte bruger. Der er solidarisk hæftelse hos ejer og bruger for betalingen af afgiften, jf. brændstofforbrugsafgiftslovens § 5, stk. 1.

Ejerafgiften er en kendt omkostning, som det er muligt at indregne i fordelingen af de samlede udgifter i deleleasingarrangementet. SKAT mener dermed, at det i lighed med SKM2014. 166. SR er muligt at opdele udgiften i forhold til det aktuelle kørselsmønster. Det er da også oplyst, at ejerafgiften indgår i driftstillægget, som opkræves efter et forventet kørselsmønster. Denne afregning kan reelt ske uafhængig af den faktiske betaling af ejerafgiften, da denne udgift, som nævnt, er kendt og en lovfæstet udgift, som også indgår i et deleleasingarrangement.

Under forudsætning af, at fordeling og afregning sker som SKAT har beskrevet ovenfor, kan der ske opkrævning af ejerafgift hos en leasingtager.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 5 besvares med "Ja".

Spørgsmål 6

Det ønskes bekræftet, at spørger kan opdele leasingydelsen i et deleleasingarrangement således, at forsikringsydelsen faktureres særskilt.

Begrundelse

SKAT finder ikke, at der er noget til hinder for, at spørger, i forhold til reglerne om at undgå beskatning af fri bil ved deleleasing, kan opdele leasingydelsen, således at forsikringsydelsen faktureres særskilt, såfremt det sikres, at betingelserne, som anført under spørgsmål 1-4, er opfyldt også for forsikringsydelsen.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 6 besvares med "Ja".

Spørgsmål 7

Det ønskes bekræftet, at forsikringsydelsen kan faktureres momsfrit til leasingtager.

Begrundelse

Det fremgår af de faktiske oplysninger, at spørger som udgangspunkt forsikrer bilen for leasingtagers regning via X Forsikring med ansvars- og kaskoforsikring. Leasingtager kan dog frit vælge at tegne forsikring ved et andet forsikringsselskab.

Med henvisning til, at Landsskatteretten og Skatterådet i henholdsvis SKM2001. 236. LSR og SKM2011. 427. SR har anset leasingselskabets opkrævning af forsikringsbeløb i forbindelse med leasing for en selvstændig momsfri forsikringsydelse i forhold til leasingydelserne, er det SKATs opfattelse, at spørger ligeledes kan fakturere forsikringsydelsen til leasingtager uden opkrævning af moms i medfør af momslovens § 13, stk. 1, nr. 10.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 7 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Ligningslovens § 16, stk. 1:

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes tilskud til telefon uden for arbejdsstedet, jf. stk. 2, samt efter reglerne i stk. 3-14 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. (...)

Ligningslovens § 16, stk. 4 (uddrag)

Den skattepligtige værdi af en bil, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1, sættes til en årlig værdi på 25 pct. af den del af bilens værdi, der ikke overstiger 300.000 kr., og 20 pct. af resten. (...)

Cirkulære nr. 72 af 17. april 1996, punkt 12.4.6.1:

§ 16, stk. 4, finder ikke kun anvendelse på biler, som firmaet ejer, men også på biler, som firmaet har lejet (leased). Stiller firmaet en lejet bil til fri rådighed for en ansat, beskattes den ansatte efter § 16, stk. 4, idet den skattepligtige værdi fastsættes, som om bilen var erhvervet til eje af firmaet på lejetidspunktet.

Registreringsafgiftslovens § 3 b.

Told- og skatteforvaltningen kan efter ansøgning meddele tilladelse til, at afgiften af registreringspligtige leasingkøretøjer, der registreres med henblik på tidsbegrænset anvendelse her i landet, betales efter stk. 2 og 3, når motorkøretøjet tilhører en virksomhed eller et fast driftssted, der er beliggende her i landet eller i udlandet, og når køretøjet i en tidsbegrænset periode i henhold til en skriftlig aftale leases til en fysisk eller juridisk person, der er bosiddende her i landet. Kontrakten skal indeholde nøjagtige oplysninger om den aftalte leasingperiode. Ansøgning skal indgives af enten leasingvirksomheden eller den person, som leaser køretøjet.

Praksis

SKM2001. 255. LR

Ligningsrådet fandt, at en nærmere beskrevet bilordning - hvor arbejdsgiveren og den ansatte indgik selvstændige leasingaftaler med leasingselskabet - ikke var omfattet af ligningslovens § 16, stk. 4, om beskatning af fri firmabil. Ligningsrådet lagde til grund,

at der blev indgået skriftlige separate aftaler mellem henholdsvis leasingselskabet og virksomhed og leasingselskab og den ansatte,

at de samlede udgifter til bilens drift, afskrivning og forrentning - alle indeholdt i leasingydelsen - blev fordelt proportionalt mellem parterne på grundlag af de faktisk kørte km fordelt på henholdsvis erhvervsmæssig og privat kørsel (leasingaftalerne blev forudsat at være identiske)

at leasingydelsen for hver af parterne blev betalt direkte til leasingselskabet samt

at hver af parterne alene hæftede for egne forpligtelser i relation til leasingselskabet.

Ligningsrådet forudsatte, at der løbende blev ført et detaljeret kørselsregnskab for den stedfundne kørsel og udtalte vedrørende den løbende afregning, der skete hver 3. måned, at det var en forudsætning, at det er kutyme med så langt afregningsinterval vedrørende billeasing.

SKM2010. 147. SR

Skatterådet kunne bekræfte, at en splitleasingordning, hvor arbejdsgiver og medarbejder leaser den samme bil, ikke medfører beskatning af fri bil, jf. ligningslovens § 16, stk. 4, når ordningen er indrettet således, at arbejdsgiver ikke kommer til at betale for medarbejderens private kørsel i bilen.

Efter den beskrevne ordning blev der indgået to separate leasingaftaler, alle udgifter blev fordelt efter antal faktiske kørte kilometer, der blev ført kørebog og arbejdsgiver / medarbejder var registreret som sekundære brugere, således at leasingselskabet modtog opkrævninger af forsikring og ejerafgift.

Det blev foretaget en løbende regulering af leasingydelsen hver måned af leasingselskabet.

SKM2007. 417. SR

Skatterådet afviste at besvare et spørgsmål om, hvorvidt en elektronisk kørebog kan erstatte en manuelt ført kørebog.

Under hensyn til, at det er det enkelte individuelle kørselsregnskabs pålidelighed, der vurderes i forbindelse med ligningen, finder Skatterådet ikke, at der med nogen rimelighed kan gives et entydigt svar på systemets bevisværdi. Det afgørende er ikke, hvilket system, der anvendes til at lave kørselsregnskabet, men alene at kørselsregnskabet er udfyldt korrekt.

SAU, alm. del, spørgsmål 87, 2014-2015

"Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvor ofte/hvornår et leasingselskab skal sende en opgørelse over fordelingen mellem erhvervsmæssig og privat kørsel ud til kunden ved deleleasing? Ministeren bedes som en del af sit svar oplyse, om man kan nøjes med at gøre det endeligt op med antal kørte kilometer, når aftaleperioden er slut og herefter sende en opgørelse til arbejdsgiveren og den private person, eller om opgørelser skal sendes ud løbende?

Svar

Jeg kan henholde mig til følgende, som jeg har modtaget fra SKAT:

"Efter praksis er det ikke muligt generelt at opgøre fordelingen på erhvervsmæssig og privat anvendelse ved aftaleperiodens udløb, da der skal foretages en løbende kontrol og afregning. Der er ikke en entydig regel om, hvad man skal forstå ved løbende, men Ligningsrådet har i 2001 accepteret tre måneder, men under den forudsætning, at det er kutyme i branchen med så langt et afregningsinterval. Skatterådet har i 2010 truffet en afgørelse, hvor opgørelsen skete hver måned. Det betyder, at praksis har accepteret afregning hver måned og at opgørelse - afhængigt af kutyme i branchen - kan accepteres hver tredje måned. "

Spørgsmål 2

Lovgrundlag

Se under spørgsmål 1.

Praksis

Se under spørgsmål 1.

Spørgsmål 3 og 5

Lovgrundlag

Se under spørgsmål 1.

Praksis

Se tillige under spørgsmål 1 samt:

SKM2014. 166. SR

Skatterådet bekræftede, at den foreslåede splitleasingordning vedrørende elbiler indebærer, at medarbejderen ikke vil blive beskattet af fri bil efter ligningslovens § 16, stk. 4, da ordningen er indrettet således, at arbejdsgiver ikke kommer til at betale for medarbejderens private kørsel i bilen.

Skatterådet lagde vægt på, at det er muligt at opføre den nøjagtige strømmængde, der bruges til at oplade bilerne. Dette gælder også de tilfælde, hvor arbejdsgiveren har mere end en bil.

Skatterådet lagde dernæst til grund, at ordningen sikrer, at det med stor præcision er muligt at fordele udgifterne mellem parterne.

Skatterådet forudsatte dog, at den ladestation, der installeres på medarbejderens hjemmeadresse udelukkende anvendes til opladning af den leasede bil.

Spørgsmål 4 og 6

Lovgrundlag

Se under spørgsmål 1

Praksis

Se under spørgsmål 1

Spørgsmål 7

Lovgrundlag

Momslovens § 13, stk. 1, nr. 10, har følgende ordlyd:

Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

10) Forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, herunder ydelser i forbindelse med sådan virksomhed, som udføres af forsikringsmæglere og -formidlere.

Praksis

SKM2001. 236. LSR

Landsskatteretten har i en sag om et selskab, der udleasede biler, anset selskabets opkrævning af forsikringsbeløb i forbindelse med udleasing af biler for selvstændige ydelser i forhold til leasingydelserne. På den baggrund blev forsikringsbeløbene anset for omfattet af momsfrigtagelsen. Når selskabet udleasede biler, stillede det krav om, at leasingtager havde de fornødne ansvars- og kasko forsikringer på bilen, der blev registreret med leasingtager som bruger. Hvorvidt leasingtager ønskede at tegne forsikringen gennem selskabet eller et andet forsikringsselskab var imidlertid frivilligt.

SKM2011. 427. SR

Skatterådet fandt, at leasinggiver leverer en selvstændig forsikringsydelse, der er fritaget for moms i medfør af momslovens § 13, stk. 1, nr. 10. Spørger er et leasingselskab, der tilbyder deres kunder forskellige leasingformer, herunder flex leasing. Spørger sørger for forsikring for bilerne, og viderefakturerer udgiften hertil til leasingtager.